

MIŃCOWNIK (1) *sb m*

mińcownik, [**mincownik**].

N sg mińcownik.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład) – XVII w. s.v. mincarz.

Człowiek trudniący się operacjami pieniężnymi, wymianą pieniędzy lub wypożyczaniem na procent itp., bankier, wekslarz; mensarius, nummularius Mącz: Numularius, Mińcownik/ który nád rozmáytą monetą siedzi odmieniáyc któ chce. Menfarius idem. Mącz 253d; [mincownik/ mensarius, numularius Volck L112v].

Synonimy: bankierz, monetarz, monetnik, odmieniacz, stołecznik, wekslarz.

Cf **MYŃCARZ**

AKtt